

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA
UPRAVA ZA ZAŠTITU INDUSTRIJSKE SVOJINE

KLASA 37 (2)

IZDAN 10. oktobra 1922

PATENTNI SPIS ŠT. 561.

Karl Tuchscherer, Breslava (Nemačka).

Spoj za drvo pomoću karike koja zahvata u zaokružljene žljebove u drvetima.

Prijava od 29. marta 1921.

Važi od 1. februara 1922.

Pravo prvenstva od 9. marta 1918 (Nemačka.)

Treba li, da se kod drvenih spojeva, prenoše velike vučne sile, onda na spojnim mestima ne nastaje samo veliko naprezanje na pritisak, nego nastaje i znatno naprezanje na kidanje, tako, da drveta moraju da budu u stanju, da prime koliko pritisne sile, toliko i sile za kidanje. Prema tome, za prenos velikih sila nisu podesni spojevi za drvo, kod kojih ulazi, u rupe sa istom osom, u drvetima koja treba da se spoje, karika u koju je umetnut drveni čep, koji je nezavisan od drveta koja se spajaju. U ovom slučaju je doduše drveni čep napregnut na kidanje, ali se sila za kidanje ne prenosi neposredno na drveta, koja treba da se spoja. Dakle spoj pomoću karike mora da se izvede tako, da se karika umetne u zaokružljene žljebove sa istom osovinom, koji su urezani u drvetima koja treba da se spoje, pošto je onda drveni čep u unutrašnjosti karike u vezi sa drvetima i sila za kidanje koja deluje na čep, prenosi se na drva.

Ali i poznati spojevi za drvo, na način koji je spomenut na posletku, pomoću karika, koje zahvataju u zaokružljene žljebove u drvetima, nisu podesni za prenos velikih vučnih snaga, pošto je kod njih karika za-

tvorena. Da se stvori velika spojna površina, koja je potrebna za prenos velikih sila, potrebne su velike i odgovarajući debele karike (sa prečnikom do najvećih debljina drveta dakle od prilike 30 cm.); za ovako velike karike ne mogu da se izrade na gradilištu u drvetima koja treba da se spoje, tačno odgovarajući žljebovi pomoću uobičajnih alata, tako, da se predhodno mora da napravi veća širina žljeba, nego li što je debljina karike; slobodan prostor između žljeba i prstena nalaziće se u ostalom i kod manjih prečnika, kao posledica netačnog rada. Isto tako su zatvorene karike vrlo malo popustljive, da bi one mogle da promene svoj oblik pri dejstvu sila, za toliko, da u pravcu sila leže svuda uz stene žljeba. Dakle kad zatvorena karika leži na pr. svojom unutrašnjom stenom uz drvenu srčiku, a spolja na protiv ima slobodan prostor prema steni žljeba, onda se iskorišćuje za prenos sila samo „Drveni čep“ u unutrašnjosti karike, tako zvano „okvirno drvo“ (Vorholz); Na protiv kad bi karika priležala samo uz spoljašnju stenu žljeba, koristeći za prenos sila samo okvirno drvo ali neće koristiti drvena srčika (čep).

Navedeni su nedostaci izbegnuti kod spoja

za drvo, koji sačinjava predmet ovog pronalaska, kod kog je spoja karika, koja zahvata u zaokrugljene žljebove drveta, usečena uzdužno. U ovom se slučaju pod silama, koje dejstvuju u drvetima, karika se odvije ili ce zavije za toliko, da ona i to kod obih drveta prileži ne samo na unutrašnju drvenu srčiku ili samo na spoljašnji drveni okvir, nego prelazi i na unutrašnju drvenu srčiku, kao i istovremeno na spoljašnji drveni okvir, tako, da se i drvena srčika i drveni okvir iskoriste istovremeno svaki deo za polovinu za prenos sila. I u ovom slučaju je neka usečna karika preimućstvena naspram zatvorenoj kariki, što je umetanje karike u žljebove mnogo lakše pošto nije potrebno ni da se uteruje karika u zaokrugljen žleb jednog drveta, niti da se natakne žleb drugog drveta, nego se samo postavi karika u zaokrugljen žleb drveta. Dakle mnogo se uprošćava izrada spoja za drvo.

Izveden oblik ovog novog spoja za drvo pokazuje crtež na

sl. 1 u izgledu od spreda i na sl. 2 u preseku kroz osu karike.

Sl. 3 do 5 pokazuju promenu oblika karike pri dejstvu sila u drvetima.

Drva a) i b) imaju na njnim dodirnim površinama zaokrugljene žljebove c), u kojima leži karika e) koji je uzdužno presečen; Zavrтка pridržava drva jedna uz drugo. Kad dejstvuju u drvim a) i b) dve podjednako velike, protivno upravljene sile z_1 i z_2 (sl. 3) onda prilegne karika e) kod drveta a) (sl. 5) gornjom spoljašnjom ivicom, uz okvirno drvo, a donjom unutrašnjom ivicom prilegne uz drveni čep (srčiku), a kod drveta b) (sl. 4) tome na protiv prilegne donjom spoljašnjom ivicom uz okvirno drvo a gornjom unutrašnjom ivicom uz drvenu srčiku (čep).

Patentni zahtev.

Spoj za drvo pomoću karike koja zahvata u zaokrugljene žljebove u drvetima, naznačen time, da je karika uzdužno (na os) presečena.

Varijanta 1 od 1. februara 1928.

1921. g. 20. marta 1921.

Pravo izumitelja od 9. marta 1918 (Zemaljski)

IZUMETELJ: DR. J. V. V. V.

U ovom slučaju je neka usečna karika preimućstvena naspram zatvorenoj kariki, što je umetanje karike u žljebove mnogo lakše pošto nije potrebno ni da se uteruje karika u zaokrugljen žleb jednog drveta, niti da se natakne žleb drugog drveta, nego se samo postavi karika u zaokrugljen žleb drveta. Dakle mnogo se uprošćava izrada spoja za drvo.

Izveden oblik ovog novog spoja za drvo pokazuje crtež na

sl. 1 u izgledu od spreda i na sl. 2 u preseku kroz osu karike.

Sl. 3 do 5 pokazuju promenu oblika karike pri dejstvu sila u drvetima.

Drva a) i b) imaju na njnim dodirnim površinama zaokrugljene žljebove c), u kojima leži karika e) koji je uzdužno presečen; Zavrтка pridržava drva jedna uz drugo. Kad dejstvuju u drvim a) i b) dve podjednako velike, protivno upravljene sile z_1 i z_2 (sl. 3) onda prilegne karika e) kod drveta a) (sl. 5) gornjom spoljašnjom ivicom, uz okvirno drvo, a donjom unutrašnjom ivicom prilegne uz drveni čep (srčiku), a kod drveta b) (sl. 4) tome na protiv prilegne donjom spoljašnjom ivicom uz okvirno drvo a gornjom unutrašnjom ivicom uz drvenu srčiku (čep).

U ovom slučaju je neka usečna karika preimućstvena naspram zatvorenoj kariki, što je umetanje karike u žljebove mnogo lakše pošto nije potrebno ni da se uteruje karika u zaokrugljen žleb jednog drveta, niti da se natakne žleb drugog drveta, nego se samo postavi karika u zaokrugljen žleb drveta. Dakle mnogo se uprošćava izrada spoja za drvo.

Izveden oblik ovog novog spoja za drvo pokazuje crtež na

sl. 1 u izgledu od spreda i na sl. 2 u preseku kroz osu karike.

Sl. 3 do 5 pokazuju promenu oblika karike pri dejstvu sila u drvetima.

Drva a) i b) imaju na njnim dodirnim površinama zaokrugljene žljebove c), u kojima leži karika e) koji je uzdužno presečen; Zavrтка pridržava drva jedna uz drugo. Kad dejstvuju u drvim a) i b) dve podjednako velike, protivno upravljene sile z_1 i z_2 (sl. 3) onda prilegne karika e) kod drveta a) (sl. 5) gornjom spoljašnjom ivicom, uz okvirno drvo, a donjom unutrašnjom ivicom prilegne uz drveni čep (srčiku), a kod drveta b) (sl. 4) tome na protiv prilegne donjom spoljašnjom ivicom uz okvirno drvo a gornjom unutrašnjom ivicom uz drvenu srčiku (čep).

Fig. 1.

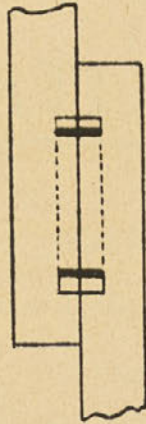

Fig. 2.

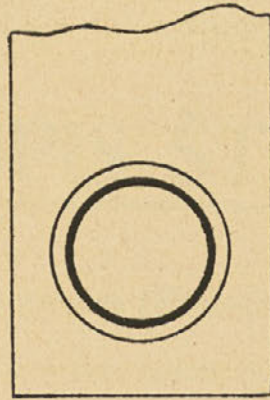

Fig. 4.

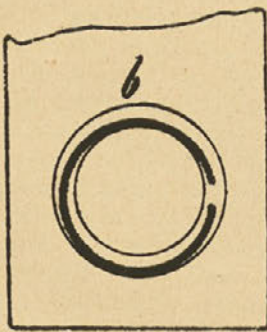

Fig. 3.

Fig. 5.

